

[Arbejds- og socialministeren.]

stemmelse med de prognoser for udviklingen i antallet af ældre, der er opgjort af det statistiske departement.

Hvis man ser bort fra den ændring, der skyldes lovændringer, viser det sig, at udviklingen i antallet af folkepensionister meget nøje følger befolkningsudviklingen i de ældre aldersgrupper. Det betyder, at man med meget betydelig sikkerhed kan regne med en stigning i antallet af folkepensionister på godt 2 pct. om året, hvilket betyder, at udgifterne alene af den grund vil stige med knap 40 mill. kr. om året. Hertil kommer så, hvad folketingset måtte vedtage ud over dette beløb.

De faktiske tale for folkepensionister er følgende: folkepensionister med fuld folkepension 320.000, folkepensionister med nedsat folkepension 60.000 og folkepensionister med mindstebeløbet godt 90.000.

Det ærede medlem hr. Thestrup kom bl. a. ind på spørgsmålet om, hvorvidt bidragsfondens administration var for stor. Denne administration koster 421.000 kr. om året for at opkræve 3 mill. kr. Det vil sige, at administrationen koster godt 13 pct. af indkomsten. Når administrationsudgifterne her forekommer høje, beror det på, at der skal indkræves bidrag fra 2.500 bidragspligtige og langt den overvejende del i små beløb. Tidligere var det sådan, at politimestrene uden for København foretog samlede indbetalinger til bidragsfonden, og det forenklede tingene. Denne praksis er imidlertid nu efter indstilling fra 3. revisionsdepartement standset, således at politimestrene straks videresender de indgåede bidrag til bidragsfonden. Denne detailindbetaling af ofte og i reglen små beløb medfører en omfattende korrespondance og en stor administration. Det ærede medlem har altså fat i noget her. ... (Thestrup: Ja, det har jeg indtryk af!) ... Landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, der administrerer fonden, og 3. revisionsdepartement er opmærksom på det spørgsmål, der her er nævnt, og der arbejdes med at finde en anden løsning, for den nuværende ordning er ikke tilfredsstillende.

I øvrigt vil jeg gerne nævne, at de nye bestemmelser, folketingset har gennemført om kun én bidragspligtig, efterhånden vil ændre dette problem; det løber ud. Men

det rejser samtidig det spørgsmål, som en socialminister nok må tage stilling til, om at få erstatning til de opgaver, som bidragsfondens beløb nu anvendes til. Men det må vi tale om efterhånden.

Det ærede medlem fru Grethe Philip omtalte nødvendigheden af at få flere gode plejehjem, og det ærede medlem sagde, at hun ventede udspil fra min side. Jeg kan oplyse, at udvalget angående plejehjem har afsluttet sit arbejde, at betænkningen foreligger i korrektur, og så snart det er teknisk muligt, vil betænkningen blive omdelt til folketingets medlemmer.

Damsgaard: Det radikale partis ordfører, det ærede medlem fru Grethe Philip, nævnte i sin — og må jeg give en kompliment — udmærkede tale let bebrejdende, at jeg havde sagt, at stigningen i statsbudgettet var den dårligst tænkelige baggrund for at få befolkningen til at holde igen. Det mener jeg nu stadig er rigtigt. Det ærede medlem havde ikke set på budgettet under samme synsvinkel som jeg. Det ærede medlem havde ikke set på stigningen i tallene, men mere på den tilbageholdenhed, der var vist fra regeringens side. Det er måske forståeligt, at det er gået sådan, men det er nu stigningen, der præger budgettet, og det er det, der fæstner sig, når man har læst budgettet igen. Staten kan ikke med synderlig virkning sige til befolkningen, at den skal spare, når regeringen lader det offentlige forbrug stige og kun stige. Det var dette, jeg karakteriserede som en dårlig baggrund for en opfordring til befolkningen om at vise økonomisk tilbageholdenhed. At der skal holdes igen af det offentlige først og befolkningen næst, synes mig at være en helt uomgængelig nødvendighed. Derfor er det kedeligt, når det budget, der fremlægges netop i år, ikke er et godt eksempel i så henseende, og det er det desværre ikke.

Danmark har nu i 2-3 år valutarisk levet på den ødsle måde, at vi dels har spist vore sparsomme valutareserver op, dels har lånt penge i udlandet. Vi har lånt hundreder af millioner kroner til et forbrug, vi slet ikke har råd til. Vi har vel et merforbrug af udenlandsk valuta på et sted imellem 3 og 4 mill. kr. pr. dag, vil jeg tro, og den lille valutareserve, vi har tilbage, er jo lånt